

UCHWAŁA NR   /   /20
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO- POMORSKIEGO
z dnia..... 2020 r.

w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia

Na podstawie art. 16 ust. 3 oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55, 471 i 1378), uchwała się, co następuje:

- § 1. 1. Nadgoplański Park Tysiąclecia, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 9726,42 ha.
2. Park zlokalizowany jest na terenie Gminy Kruszwica (powiat inowrocławski), Gminy Jeziora Wielkie (powiat mogileński) i Gminy Piotrków Kujawski (powiat radziejowski).
  3. Usytuowanie obszaru Parku przedstawia mapa poglądowa stanowiąca załącznik nr 1.
  4. Opis tekstowy przebiegu granicy Parku stanowi załącznik nr 2, który winien być odczytywany z uwzględnieniem danych zawartych w załączniku nr 3 stanowiących precyzyjne ustalenie granic Parku.
  5. Przebieg granic Parku, z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej, określa linia ciągła łącząca punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku nr 3.

§ 2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1) dla ochrony środowiska przyrodniczego:

- a) zachowanie bioróżnorodności na poziomie ekosystemów, gatunków i genotypów,
- b) zachowanie pełnych możliwości funkcjonowania ekosystemów,
- c) przywrócenie zasobów i walorów przyrodniczych utraconych lub naruszonych w wyniku gospodarki człowieka, o ile jeszcze istnieją teoretyczne i praktyczne możliwości takiego działania,
- d) wzrost efektywności ochrony przyrody przez wprowadzenie nowych jej form i rozwój form istniejących,
- e) optymalizacja zasad korzystania z zasobów przyrody w warunkach gospodarczego użytkowania terenu, z zapewnieniem jego trwałości,
- f) zachowanie istniejących walorów botanicznych wyrażających się zarówno w różnorodności, jak i w regionalnej specyfice poszczególnych ekosystemów,

- g) utrzymanie pełnej różnorodności gatunkowej flory na jej naturalnych stanowiskach, w typowych dla fitocenozach,
- h) optymalizacja zasad korzystania z zasobów szaty roślinnej w warunkach rolniczego, leśnego i rekreacyjnego użytkowania terenu,
- i) bezwzględne utrzymanie ekosystemów bagiennych i torfowiskowych oraz łąkowych i innych półnaturalnych,
- j) stymulowanie utrzymania różnorodności biologicznej przez stwarzanie warunków ostojowych dla jak największej liczby gatunków zwierząt adekwatnych geograficznie,
- k) ochrona różnorodności siedlisk warunkujących bogactwo fauny,
- l) wzrost zakresu i skuteczności ochrony konserwatorskiej miejsc rozrodu i regularnego przebywania chronionych gatunków fauny,
- m) zachowanie struktur litogenicznych warunkujących istnienie ekosystemów istotnych przyrodniczo lub gospodarczo,
- n) ochrona wszystkich gleb organogenicznych i gleb leśnych oraz ochrona stanowisk z typowymi lub unikalnymi profilami gleb dla potrzeb naukowo-dydaktycznych,
- o) renaturalizacja siedlisk zniekształconych lub zniszczonych, zwłaszcza w zakresie przywrócenia naturalnych lub seminaturalnych stosunków wodnych,
- p) powstrzymanie nasilającej się eutrofizacji jezior oraz uzyskanie trwałej poprawy stanu czystości wód obiektów zdegradowanych;

2) dla ochrony dziedzictwa kulturowego:

- a) przeciwdziałanie degradacji kulturowej regionu nadgoplańskiego,
- b) zabezpieczenie substancji zabytkowej poprzez zachowanie istniejących śladów dawnej działalności człowieka,
- c) propagowanie walorów kulturowych i podkreślanie znaczenia lokalnych odrębności,
- d) uświadomienie i ukazanie roli, jaką ziemie nadgoplańskie pełniły w historii ziem polskich;

3) dla ochrony krajobrazu:

- a) wyeksponowanie walorów różnorodnego krajobrazu "zagospodarowanego" oraz zachowanie jego harmonijności jako specyficznego tła dla:
  - unikalnych w skali regionalnej zasobów przyrodniczych,
  - unikalnych wartości niematerialnych związanych z początkami Państwa Polskiego,
  - dużych wartości materialnego dziedzictwa kulturowego;

4) uświadomienie i wspomaganie odbioru niematerialnych wartości związanych z początkami Państwa Polskiego, przede wszystkim odpowiednią estetyką form zagospodarowania oraz wyodrębnieniem miejsc ekspozycji fragmentów krajobrazu o różnorodnych cechach kompozycyjnych i genezie;

- 5) zapobieganie niekorzystnym zjawiskom i przekształceniom oraz dążenie do zachowania dotychczasowego charakteru użytkowania terenu tam, gdzie jest on wyraźnie zharmonizowany z walorami krajobrazowymi parku;
- 6) przeciwdziałanie degradacji kulturowej regionu nadgoplańskiego.

§ 3. Na obszarze Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztermowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
  - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
  - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego¹

---

¹ Niniejsza uchwała była poprzedzona rozporządzeniem nr 30/2004 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 2 listopada 2004 roku w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 111, poz. 1889), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. nr 92, poz. 753 z późn. zm.).

UZASADNIENIE

1. Przedmiot regulacji:

Zakres regulacji dotyczy przyjęcia projektu uchwały w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia.

2. Podstawa prawna:

-ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55, 471 i 1378):

„Art. 16. ust. 3. Utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony.

Art. 17. 1. W parku krajobrazowym mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
  - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
  - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. –

Prawo wodne – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego;
- 9) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 10) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 11) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 12) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 13) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 14) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):

Zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, projekt uchwały, został przedstawiony Radzie Miejskiej w Kruszwicy, Radzie Gminy Jeziora Wielkie, Radzie Miejskiej Piotrkowa Kujawskiego oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w celu uzgodnienia – punkt ten zostanie uzupełniony po przeprowadzeniu procesu uzgodnień.

4. Uzasadnienie merytoryczne:

Park krajobrazowy, zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55, 471 i 1378) obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Nadgoplański Park Tysiąclecia utworzony został już w 1992 r. (rozporządzenie nr 252/92 Wojewody Bydgoskiego z dnia 10 grudnia 1992 roku w sprawie utworzenia parku krajobrazowego pod nazwą „Nadgoplański Park Tysiąclecia”). Obecnie obowiązuje rozporządzenie nr 30/2004 r. w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 111, poz. 1880).

Obecnie organem właściwym w sprawach związanych z parkami krajobrazowymi jest sejmik województwa, który przejął kompetencje w tym zakresie od wojewody na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.).

W związku z powyższym, wyłączne kompetencje w zakresie ustanawiania i znoszenia parków krajobrazowych ma sejmik województwa i te kompetencje odnoszą się zarówno do form ochrony przyrody powołanych do życia przez ten organ, jak i tych ustanowionych przez wojewodów na podstawie poprzedniego stanu prawnego. Zgodnie ze stanowiskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 27 września 2013 roku, znak: DOPOC.600.51.2013.MK, rozporządzenia wojewodów w sprawie parków krajobrazowych nie mogą być zmieniane w drodze uchwał sejmików województw, lecz powinny być zastępowane nowym aktem wykonawczym, opracowanym już pod rządami nowego prawa oraz uwzględniającym cały zakres przewidziany w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia

2004 roku o ochronie przyrody, tj. nazwę parku krajobrazowego, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ww. ustawy, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Mając na uwadze powyższe, koniecznym stało się wypracowanie projektu uchwały w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia, zgodnie z obecnym stanem prawnym. W tym celu zlecono wykonanie opracowania ogólnej charakterystyki Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia wraz z weryfikacją w terenie i uściśleniem przebiegu granicy przedmiotowego parku krajobrazowego oraz ewentualne wyłączenie wybranych obszarów z granic przedmiotowego parku krajobrazowego lub wskazanie obszarów, które nie podlegają zastosowaniu niektórych zakazów określonych w art. 17 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Powyższe opracowanie autorstwa Sławomira Flanza i Emilii Skłuckiej sporządzono na podstawie badań terenowych i audytoryjnych przeprowadzonych w okresie od maja do czerwca 2019 r.

Przedmiotowy projekt uchwały dostosowuje zakres obowiązywania zakazów na terenie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia tak, aby spełniony został podstawowy cel tej formy ochrony przyrody. Trzeba pamiętać, iż park krajobrazowy jest obszarem chronionym ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe, a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania. W nawiązaniu do tej definicji przyjęto, że istotą parku krajobrazowego jest trójochrona (przyroda, kultura, krajobraz) w warunkach racjonalnego gospodarowania. Wszystkie zakazy ujęte w projekcie uchwały są niezbędne w celu utrzymania właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu.

Uzasadnienie poszczególnych zakazów wprowadzonych na obszarze Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia:

1) w celu nie dopuszczenia do realizacji przedsięwzięć, które mogłyby negatywnie wpłynąć na środowisko naturalne parku krajobrazowego wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, nie dotyczący realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz parku krajobrazowego (zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody);

2) wśród zwierząt bytujących na obszarze przedmiotowego parku wiele gatunków podlega częściowej lub całkowitej ochronie. Część z nich to gatunki ginące lub zagrożone wyginięciem. Wszystkie, występujące na terenie parku gatunki zwierząt stanowią o jego bioróżnorodności i tworzą jego unikatową wartość przyrodniczą. Wprowadzenie zakazu zabijania dziko występujących zwierząt i miejsc ich rozrodu i bytowania jest uzasadnione i

konieczne w celu zachowania dla przyszłych pokoleń gatunków dziko występujących zwierząt i miejsc ich rozrodu i bytowania;

3) jednym z podstawowych celów utworzenia parku było zachowanie w możliwie niezmienionym stanie m.in. wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Wartości takie tworzą m.in. zadrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne, które są głównym składnikiem krajobrazu rolniczego, jeziornego czy krajobrazu wiejskiego. Rosnące w tych miejscach drzewa tworzą ekosystemy o często unikalnej wartości, będące siedliskami ssaków, ptaków, owadów, pożytecznych, a nierzadko chronionych. Wprowadzenie zakazu likwidacji i niszczenia zadrzewień jest więc uzasadnione;

4) park krajobrazowy to obszar chroniony m.in. ze względu na unikatowe wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Pozyskiwanie do celów gospodarczych torfu lub kruszywa spowoduje nieodwracalne zmiany krajobrazu oraz nieodwracalne zniszczenie unikatowych ekosystemów. Z uwagi na powyższe należało wprowadzić zakaz pozyskiwania do celów gospodarczych m.in. skał i minerałów, tym bardziej, że istnieją potencjalne tereny na których to pozyskiwanie byłoby możliwe;

5) ochrona krajobrazu Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia to jeden z głównych celów jego utworzenia. Każda ingerencja zmieniająca w istotny sposób kształt powierzchni ziemi na tym obszarze, zmienia, najczęściej nieodwracalnie, chroniony w tym miejscu krajobraz rolniczy, nadwodny czy leśny. Aby zachować dla przyszłych pokoleń obecnie cenny krajobraz, należało wprowadzić zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;

6) aby zachować wyjątkowe wartości przyrodnicze w możliwie niezmienionym stanie, należy utrzymywać, w miarę możliwości, stabilny poziom wód. Jakakolwiek zmiana stosunków wodnych może doprowadzić do bezpowrotnego zniszczenia w/w ekosystemów, dlatego celowym jest wprowadzenie zakazu dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) zachowanie ładu w krajobrazie parku jest jednym z podstawowych celów ochrony tego terenu. Budowa obiektów budowlanych w pobliżu rzek, jezior i innych, naturalnych, zbiorników wodnych nieodwracalnie zniszczy krajobraz oraz może ograniczyć dostęp do nich. Każda budowla w tych miejscach może mieć negatywny wpływ na ekosystemy związane ze środowiskiem wodnym i bezpowrotnie je zniszczy, dlatego należało wprowadzić zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne; - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) rzeki, jeziora i inne zbiorniki wodne stanowią podstawę funkcjonowania chronionych i unikatowych ekosystemów związanych ze środowiskiem wodnym i obszarami podmokłymi. Likwidowanie, zasypywanie bądź przekształcanie zbiorników wodnych doprowadzi do zagłady tych cennych ekosystemów;

9) wylewanie gnojowicy na większych obszarach, poza obrębem własnego gospodarstwa, spowoduje niekontrolowany spływ gnojowicy, a w efekcie może doprowadzić do zniszczenia ekosystemów wodnych i położonych w obniżeniach;

10) chów i hodowla zwierząt metodą bezściółkową charakteryzuje się produkcją dużej ilości skoncentrowanej gnojowicy. Zjawisko to nie występuje w chowie i hodowli, gdzie stosuje się ściółkę, która wchłania gnojowicę i jest podstawą produkcji obornika, będącego bezpiecznym dla środowiska nawozem. Zagospodarowanie we własnym zakresie dużych ilości gnojowicy produkowanej w metodzie bezściółkowej, w sposób bezpieczny dla środowiska, nie jest możliwe. Dlatego należało wprowadzić zakaz prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) otwarte rowy i zbiorniki ściekowe mogą być źródłem odorów i miejscem niebezpiecznym, szczególnie dla drobnej fauny, np. płazów, gadów czy niewielkich ssaków, wśród których są gatunki rzadkie i chronione. Poza tym teren Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia to obszar na którym wypoczywają rzesze turystów, chcących korzystać z czystego i świeżego powietrza, które otwarte rowy i zbiorniki ściekowe mogą zanieczyszczać. W związku z tym należało wprowadzić zakaz utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych oraz wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

12) Nadgoplański Park Tysiąclecia to obszar cenny przyrodniczo. Organizowanie rajdów motorowych i samochodowych wprowadzi niepożądany w tym miejscu hałas i potencjalne zagrożenie dla bytujących tu rzadkich i chronionych gatunków zwierząt, a także może doprowadzić do zniszczenia wrażliwych siedlisk. Rajdy samochodowe czy motocyklowe mogą również spowodować zakłócenie lub zniszczenie szlaków migracyjnych zwierząt. Z tego powodu postanowiono wprowadzić zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

13) jeziora i rzeki parku są siedliskiem wielu gatunków zwierząt związanych ze środowiskiem wodnym. Hałas wytwarzany przez silniki łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych może doprowadzić do zaburzenia funkcjonowania tych siedlisk. Dodatkowym argumentem jest fakt, że na obszarze parku, przy brzegach otwartych zbiorników wodnych, zlokalizowane są ośrodki wypoczynkowe, pola biwakowe, pensjonaty. Hałas powodowany przez używany na wodach sprzęt motorowodny może zakłócić wypoczynek przebywającym na tym obszarze turystom i mieszkańcom pensjonatów. Wprowadzono zatem zakaz używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

W wyniku doprecyzowania przebiegu granicy w szczególności do granic działek ewidencyjnych, w oparciu o aktualne granice gmin (Państwowy Rejestr Granic PRG), obszar parku uległ nieznacznemu zmniejszeniu z 9 982,71 ha do 9 726,42 ha.

5. Ocena skutków regulacji:

Podjęcie uchwały w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia pozwoli dostosować system obowiązujących zakazów do lokalnych potrzeb i uwarunkowań na obszarze tego Parku, zapewniając jednocześnie utrzymanie właściwego stanu środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz właściwej ochrony krajobrazu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto uchwała ta pozwoli spełnić istotne wymogi formalne określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080).

Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.), traci moc rozporządzenie nr 30/2004 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 2 listopada 2004 roku w sprawie Nadgoplańskiego Parku Tysiąclecia (Dz. Urz. Woj. Kuj.- Pom. Nr 111, poz. 1889).